

Opracowanie audytu wybranych stron internetowych obiektów i klubów sportowych w Polsce

Opracowanie merytoryczne:

Piotr Czarnota, specjalista ds. dostępności

W Polsce żyje 5 milionów osób z niepełnosprawnością. W 2022 roku liczba emerytów i rencistów w Polsce wyniosła **9 255,8, tys. osób** i była o 0,3 proc. niższa niż w roku poprzednim – według Głównego Urzędu Statystycznego. W stosunku do liczby ludności Polski grupa ta stanowiła 24,5 proc. Natomiast wg tych samych danych w Polsce było 2,3 mln osób pobierających świadczenia emerytalno-rentowe lub zgłoszonych do ubezpieczenia przez płatników składek w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (ZUS), które posiadały orzeczenie o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności (wydane przez zespoły ds. orzekania o niepełnosprawności) albo orzeczenie o stopniu niezdolności do pracy (wydane przez ZUS). Oczywiście nie wszystkie te osoby doświadczają ograniczeń, niemniej grupa osób zagrożonych wykluczeniem jest bardzo duża.

Internet otworzył przed nami możliwości, jakich nigdy wcześniej nie było. Poszerza się zakres dostępu do wiedzy, coraz więcej spraw możemy załatwiać z dowolnego miejsca w Polsce, w świecie przez komputer lub telefon. Mamy stały dostęp do niewyczerpanych źródeł wiedzy i informacji. Możemy się komunikować niemal bez żadnych ograniczeń. Ale Internet pokazał również przeszkody, których wcześniej nie znaleźliśmy.

Dostępność czy raczej ograniczenia w dostępie do przestrzeni fizycznej i cyfrowej dotyczą wszystkich, w każdym wieku, niezależnie od stanu zdrowia, statusu materialnego, płci i jakichkolwiek innych kryteriów. Niech przykładem będzie treść dowolnej ustawy. Osobami, które przynajmniej teoretycznie nie odczuwają ograniczeń w dostępie do (czyli również zrozumieniu) treści ustawy, są sprawni fizycznie prawnicy.

Resztę społeczeństwa można by podzielić na dwie grupy:

pierwsza będzie miała mniejsze lub większe trudności ze zrozumieniem treści ustawy,

druga oprócz problemów pierwszej napotka również problemy z dostępnością techniczną – trzeba umieć skorzystać z komputera, Internetu, wyszukiwarki, dokument może być niedostępny dla osób korzystających ze specjalnych komputerowych programów wspomagających, np. dla osób niewidomych czy słabowidzących.

O dostępności trzeba myśleć szeroko, bo różnego rodzaju ograniczenia dotyczą dużej części społeczeństwa. Kryterium dostępności powinno mieć charakter uniwersalny i należy o nim pamiętać podejmując każde działanie. Dostępna strona internetowa to taka, z której można korzystać bez względu na cechy osobiste, posiadane niepełnosprawności lub wykorzystywany sprzęt. O dostępności serwisu internetowego możemy mówić wtedy, gdy osoby z niepełnosprawnością mają: pełny dostęp do jego treści, mogą te treści zrozumieć, skorzystać z wygodnej nawigacji, interakcji z serwisem. Trzeba pamiętać, że do materiałów elektronicznych zaliczamy nie tylko strony internetowe WWW, mobilne strony, pocztę elektroniczną, ebooki, multimedia, ale również dokumenty elektroniczne, np. pisma wysyłane mailem, czy pisma w formacie Word oraz PDF.

Raport jest opracowaniem weryfikującym zmiany zachodzące w dostępności wybranych stron internetowych obiektów i klubów sportowych w Polsce w ostatnim kwartale 2023 r. Do jego opracowania użyte zostały dane z raportu przygotowane przez Instytut Badawczy IPC.

Dostępny serwis internetowy oznacza możliwość korzystania z opublikowanych w nim treści jak największej liczbie użytkowników w jak największym zakresie. Pozwala na uniwersalne, wygodne i intuicyjne użytkowanie jego zasobów. Dzięki takiemu podejściu, z dostępnych witryn internetowych mogą korzystać wszystkie osoby tzw. cyfrowo wykluczone. Do tej grupy należą:

niepełnosprawni sensorycznie (ludzie niewidomi, niedowidzący, głusi, niedosłyszający oraz głucho-niewidomi),

niepełnosprawni manualnie (osoby z najróżniejszymi ograniczeniami ruchowymi),

niepełnosprawni intelektualnie,

seniorzy,

obcokrajowcy,

ludzie o niższym wykształceniu,

oraz osoby niezamożne.

W ostatnich latach grupę osób wykluczanych zasilają tysiące użytkowników nowoczesnych, głównie mobilnych technologii.

Strony internetowe obiektów sportowych są bardziej dostępne cyfrowo niż strony klubów. Średnio 71% audytowanych elementów stron internetowych obiektów sportowych zostało dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych. W przypadku klubów odsetek ten wynosi zaledwie 46%. Relatywnie wysoki poziom stosowania bezszeryfowych krojów czcionek (SANS-SERIF), responsywności czy stylowania linków wydaje się wynikać bardziej z ogólnych zasad tworzenia stron internetowych niż działań związanych stricte z dostosowywaniem stron do wymogów.

Wyraźne dysproporcje między stosowaniem transkrypcji i napisów w materiałach wideo (43% do 0%) oraz skalowania tekstu i zwiększania kontrastu stron internetowych (60% do 6%) potwierdza silniejsze zorientowanie wydawców stron obiektów sportowych (w kontekście do wydawców stron klubowych) na potrzeby osób niepełnosprawnych.

Relacje wideo z wydarzeń sportowych są największą słabością stron internetowych klubów sportowych. Na żadnej z audytowanych stron nie zidentyfikowano materiałów opatrzonych transkrypcją przekazu komentatora sportowego.

Najczęstsze niekonsekwencje w zapewnianiu dostępności cyfrowej dotyczą:

tekstów alternatywnych opisujących zawartość grafik (ALT TAG) – 60%: najczęściej opisuje się tylko główne logo na pasku start, pomijając inne grafiki;

transkrypcji i napisów w plikach wideo – 29%: napisy zawierają głównie treści reklamowe oraz tłumaczenia z obcych języków, natomiast przekazy komentatora nie są transkrybowane;

nawigacji TAB – 17% oraz stylowania linków – 12%: wykonywane w sposób niedbały, pozbawiony logicznej struktury i konsekwencji.

Poszukując informacji dotyczących dostępności danego obiektu architektonicznego na stronach internetowych znajdziemy informacje, które pozwolą nam się zapoznać z zakresem jego dostępności ujętych w zakładce „deklaracja dostępności”. Tego typu deklaracje są obowiązkowe dla wszystkich podmiotów publicznych i wynikają z ustawy z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych. Niestety takiego obowiązku nie ma w przypadku podmiotów innych niż publiczne.

Analizując zawartość merytoryczną stron internetowych najczęściej znajdziemy informację dotyczącą miejsc parkingowych dostosowanych do potrzeb osób z niepełnosprawnością (tj. 76 % przeglądanych stron zawierało takie dane). Znajdując taką informację możemy zakładać, że wyznaczone miejsce spełnia wymogi dostępności, tzn. miejsca postojowe dla samochodów osobowych użytkowanych przez osoby z niepełnosprawnościami powinny mieć co najmniej 3,6 metra szerokości i 5 metrów długości; jeśli takie stanowiska postojowe zlokalizowane są wzdłuż jezdni,

wówczas szerokość powinna pozostać taka sama, jednak długość powinna wynosić co najmniej 6 metrów; zgodnie z obowiązującymi przepisami w przypadku miejsc parkingowych dla niepełnosprawnych, tło koperty powinno mieć kolor niebieski, a powierzchni koperty należy umieścić symbol P-24. Taki zakres informacji pozwala już użytkownikowi danej strony podjąć decyzję o tym, czy będzie w stanie skorzystać z przygotowanej oferty danego klubu w zakresie dojazdu do niego.

Miejsca postojowe dla samochodów osobowych użytkowanych przez osoby z niepełnosprawnościami powinny mieć co najmniej 3,6 metra szerokości i 5 metrów długości; jeśli takie stanowiska postojowe zlokalizowane są wzdłuż jezdni, wówczas szerokość powinna pozostać taka sama, jednak długość powinna wynosić co najmniej 6 metrów.

Kolejną informacją obecną na stronach obiektów jest adnotacja dotycząca ilości miejsc dostosowanych na widowni (tj. 67 % stron zawierało takie dane). Ważne jest, aby OzN ewentualnie jej asystent mieli jasno oznaczony punkt, w którym miejsce takie się znajduje, w formie wizualnej (np. piktogram, kolor miejsca, opis – w tym w języku Braille'a). W przypadku miejsc dla osób z niepełnosprawnościami znajdujących się na widowni należy uwzględnić parametry użytkownika siedzącego na wózku i zapewnić mu swobodę kontaktu wzrokowego z widownią. Ważne jest, aby w zamyśle mieć uważność na potrzeby związane z komfortem a nie tylko fizyczną dostępnością.

Oznaczenie dotyczące dostępności toalet zawierało 64% stron internetowych. Znaki wizualne, powinny być umieszczane w przestrzeni łatwej do zlokalizowania, ważne jest aby uwzględnić wysokość montowania piktogramów, wyróżniki kolorystyczne (szczególnie w przestrzeni nasyconej różnymi znakami). W przypadku toalet przystosowanych do użytkowania przez osoby niepełnosprawne, obowiązują piktogramy z odwrotnie rozmieszczonymi kolorami – sylwetka mężczyzny i kobiety oraz ramka (z zaokrąglonymi rogami) są koloru granatowego, tło natomiast białe. Na dostosowaną do potrzeb

niepełnosprawnych toaletę wskazuje też tabliczka z postacią niepełnosprawnego na wózku (biała sylwetka, granatowe tło). Dla osób z deficytami wzroku powinny być tabliczki z informacjami zapisanymi alfabetem Braille'a. Dotyczy to również piktogramów zawieszanych na drzwiach wejściowych do toalet. Osobom niewidomym i niedowidzącym pozwala to na zidentyfikowanie odpowiedniego pomieszczenia i samodzielne skorzystanie z toalety. Sama toaleta powinna być otwarta (bez wymogu organizacji klucza) i pełnić tylko funkcję toalety.

Dla osób z deficytami wzroku powinny być tabliczki z informacjami zapisanymi alfabetem Braille'a. Dotyczy to również piktogramów zawieszanych na drzwiach wejściowych do toalet. Sama toaleta powinna być otwarta (bez wymogu organizacji klucza) i pełnić tylko funkcję toalety.

Oznaczenia „wejść”, oraz „ścieżek bezbarierowych” zawierało odpowiednio: 64% i 56% stron. W przypadku „wejść” oznaczenia są już standardem, w większości przypadków nie budzącym wątpliwości, stąd spotykamy się z założeniem, że jest to tak oczywista informacja, że takie oznaczenie jest, że nie ma konieczności zawierania o nim informacji na stronie internetowej. W odniesieniu do ścieżek bezbarierowych sytuacja jest trudniejsza, z uwagi na wyzwania architektoniczne, które niejednokrotnie utrudniają bezkolizyjne przemieszczanie się OzN.

Oznaczenie „winda” znajdowało się w 50 % przeglądanych stron. Analizując układ funkcjonalny obiektu często było to związane z brakiem konieczności instalowania wind z uwagi na projekt budynku, który zakładał dostępność dla OzN z poziomu parteru. Niemniej zasadnym byłoby rozważenie umieszczenie informacji np. o jednopiętowości obiektu, informacja o braku windy, w kontekście braku jej konieczności uruchamia wyobrażenie o danej przestrzeni architektonicznej.

Kolejne informacje dotyczące napisów drukiem Braille'a oraz kontrastowych oznaczeń znalazły się na 16 % stron. Wytyczne do informacji w przestrzeni publicznej adresowane min. dla osób z dysfunkcjami wzroku są jednoznaczne, powinny przewidywać następujące zakresy:

informacyjny: krótki tekst na tabliczce w postaci jednej linii tekstu wypukłego lub wykonanego pismem Braille'a zawierającego nazwę obiektu i jego lokalizację,

dotyczący orientacji przestrzennej zawierającej grafikę dotykową (tyflografikę) najbliższego otoczenia: schemat układu przejść dla pieszych, układ faktur na przystanku.

Istotna jest legenda dołączona do danej informacji wykonana w piśmie wypukłym lub w piśmie Braille'a oraz plany większych obiektów/obszarów w tyflografice. Zasób informacji poszerzają makiety przestrzenne w technologii 3D danych obiektów architektonicznych. Niewiele miejsc spełnia tego typu standardy, stąd i brak informacji na stronach internetowych.

Audytuując strony internetowe tylko na ich 4 % udało się znaleźć informacje dotyczące posiadania przez obiekt pętli indukcyjnej. To udogodnienie dla osób niesłyszących i słabosłyszących jest szczególnie istotne w miejscach, gdzie występuje hałas i duża ilość zbędnych bodźców dźwiękowych. System pętli selekcyjując najważniejsze, wymagające wzmocnienia informacje, spośród morza otaczających dźwięków. Niemniej na obiektach sportowych jest jeszcze mało rozpropagowany, niewiele osób ma świadomość tej formy regulacji odbioru bodźców na komfort uczestników wydarzeń sportowych.

Równie rzadko można spotkać informacje dotyczące powiększonego druku (tj. 4%), co może wynikać z braku świadomości, że jest to ważne udogodnienie lub braku świadomości, że tę informację w opisie dostępności obiektu warto umieścić.

Na żadnej ze stron nie znalazła się informacja dotycząca posiadania na obiekcie tłumacza języka migowego.

Informacjami, których najczęściej brakuje na przeglądanych stronach internetowych, co automatycznie utrudnia uzyskanie informacji osobom z niepełnosprawnościami są kolejno:

 dane dotyczące dostępności parkingu- brak informacji na 24% przeglądanych stron,

 dane dotyczące „WEJŚCIA” – brak informacji na 32% przeglądanych stron,

 dane dotyczące miejsc na widowni – brak informacji na 33% przeglądanych stron,

 dane dotyczące informacji o dostępnych toaletach – brak komunikatu na 36% przeglądanych stron,

 dane dotyczące bezbarierowych ścieżek – brak informacji na 44% przeglądanych stron,

 dane dotyczące dostępności windy- brak informacji na 46% przeglądanych stron,

 dane dotyczące dostępności pętli indukcyjnych – brak informacji na 64% przeglądanych stron,

 dane dotyczące napisów w języku Braille’a – brak informacji na 68% przeglądanych stron,

 dane dotyczące kontrastowych oznaczeń – brak informacji na 68% przeglądanych stron,

 dane dotyczące posiadania w obiekcie tłumacza języka migowego – brak danych na każdej z przeglądanych stron,

 dane dotyczące powiększonego druku – brak informacji na 84% przeglądanych stron.

Przeoglądając strony internetowe trudno nie oprzeć się wrażeniu, iż formułowanie komunikatów o dostępności często jest tylko deklaracją wynikającą z dobrych praktyk.

Wyszukanie informacji o udogodnieniach dla osób z niepełnosprawnościami często wymaga wielopoziomowego przeszukiwania zasobów danej strony i prostsze wydaje się wykonanie telefonu do biura administracji danego obiektu (co samo w sobie jest ograniczeniem wynikających z godzin dostępności takiego biura dla potencjalnych petentów).

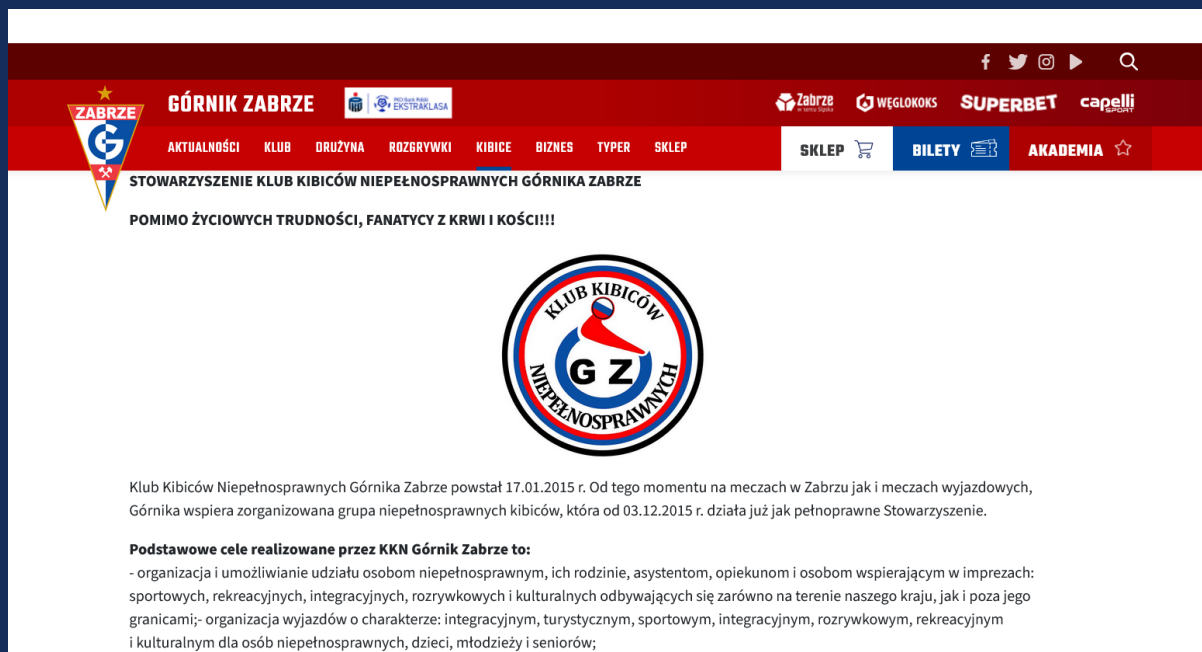
Analizując strony obiektów sportowych wysnuwa się wniosek o wartości stworzenia algorytmu formułowania informacji o dostępności obiektu dla OzN. Takie informacje zgromadzone np. w jednej zakładce w stopniu znaczącym zapewniły by dostęp do pełnej informacji, dla każdej osoby z niepełnosprawnością niezależnie od jej rodzaju niepełnosprawności.

Niebieskie malowanie nawierzchni miejsc parkingowych dla niepełnosprawnych na Arena Zabrze

Osoby z niepełnosprawnościami włączając się aktywnie w tworzenie przestrzeni dostępnej dla siebie w obiektach sportowych same wychodzą z inicjatywą usprawnień, które z ich perspektywy ułatwią im korzystanie z oferty danego ośrodka. Przykładem może tu być: KKN GÓRNIK ZABRZE Arena Zabrze – nowoczesny stadion piłkarski, na którym, wskutek działań członków Stowarzyszenia Klubu Kibiców Niepełnosprawnych Górnika Zabrze, wprowadzono: niebieskie malowanie nawierzchni miejsc parkingowych dla niepełnosprawnych. Stały się one dzięki temu widoczne, wyróżniające się w przestrzeni ogólnych parkingów. W/w Klub posiada również swoją stronę internetową, z której jest odnośnik do aktywności OzN, dzięki temu osoba chcąc wziąć udział w meczu może uzyskać informacje odnośnie zakupu biletu, są również dane kontaktowe, które w założeniu mają zapewne ułatwić rozmowę o dostępności, niemniej

pełnej informacji o zakresach udogodnień jest brak, co jest częstą praktyką w tego typu inicjatywach – są to działania oparte o kapitał ludzki, samopomoc w danym środowisku. Brak jest standardów formułowania informacji o dostępności.

STOWARZYSZENIE KLUB KIBICÓW NIEPEŁNOSPRAWNYCH GÓRNIKA ZABRZE
POMIMO ŻYCIOWYCH TRUDNOŚCI, FANATYCY Z KRWI I KOŚCI!!!

Klub Kibiców Niepełnosprawnych Górnika Zabrze powstał 17.01.2015 r. Od tego momentu na meczach w Zabrzu jak i meczach wyjazdowych, Górnika wspiera zorganizowana grupa niepełnosprawnych kibiców, która od 03.12.2015 r. działa już jak pełnoprawne Stowarzyszenie.

Podstawowe cele realizowane przez KKN Górnik Zabrze to:

- organizacja i umożliwianie udziału osobom niepełnosprawnym, ich rodzinie, asystantom, opiekunom i osobom wspierającym w imprezach: sportowych, rekreacyjnych, integracyjnych, rozrywkowych i kulturalnych odbywających się zarówno na terenie naszego kraju, jak i poza jego granicami;- organizacja wyjazdów o charakterze: integracyjnym, turystycznym, sportowym, integracyjnym, rozrywkowym, rekreacyjnym i kulturalnym dla osób niepełnosprawnych, dzieci, młodzieży i seniorów;

Zrzut ekranu ze strony <https://www.gornikzabrze.pl/>

Istotną zmianą w aktywnościach osób prowadzących obiekty sportowe jest dostęp do audiodeskrypcji. Audiodeskrypcja jest adresowana do osób niewidomych i słabowidzących, jest to rodzaj narracji opisującej to, co dzieje się na „żywo”, w tym między innymi jakie wykonywane są czynności, jaka jest mimika osób biorących udział w wydarzeniu, jaka jest dynamika w opisie danej akcji.

Audiodeskrypcja umożliwia OzN samodzielną interpretację, pozwala na głębsze doznania związane z rozwijającym się wątkiem np. zagrania piłkarskiego, zrozumienie co dzieje się na murawie, to również propozycja dla wszystkich, którzy chcą po prostu lepiej orientować się w tym, co dzieje się na boisku i na trybunach.

Audiodeskrypcja wydarzeń sportowych dostępna jest we Wrocławskim Klubie Sportowym Śląsk Wrocław oraz Legii Warszawa. Stwarza to opcję uczestniczenia w istotnych z poziomu kibica wydarzeniach pomimo doświadczanych ograniczeń wynikających z danej niepełnosprawności. Są to inicjatywy organizowane przez podmioty lokalne, angażujące się na rzecz danego środowiska.

fot: slaskwroclaw.pl

Prowadzący audiodeskrypcję na meczach piłkarskiego Śląska

Innym przykładem dobrych praktyk jest boisko treningowe przystosowane dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich, zorganizowane w Arenie Lublin. Boisko zostało pokryte specjalnie wzmocnioną nawierzchnią syntetyczną (BTS), dzięki czemu możliwe jest rozgrywanie zawodów sportowych osób poruszających się na wózkach inwalidzkich. Ponadto na stadionie stworzono infrastrukturę dostępną dla OzN, które chcą aktywnie uprawiać sport: dwie szatnie przystosowane dla zawodników z niepełnosprawnościami. Jak podają twórcy strony internetowej „Arena Lublin jest w pełni przystosowana dla osób niepełnosprawnych ruchowo. Na poziomie pierwszego sektora znajduje się 18 stanowisk dla kibiców na wózkach inwalidzkich wraz z miejscami dla opiekunów. Osoby niepełnosprawne mogą korzystać z dedykowanych 6 łazienek oraz ze specjalnego bufetu gastronomicznego z szeroką ladą, pod którą można wjechać wózkiem”. Strona Areny Lublin jest przykładem szerokiej informacji

adresowanej do OzN, jest na niej nie tylko informacja odnośnie dostosowanego boiska, ale jest i informacja dla osób słabowidzących i niedowidzących. Na Stadionie można znaleźć odpowiednio przystosowaną sygnalizację wzrokową sektorów i pomieszczeń są to duże znaki graficzne o kontrastowych kolorach – żółte napisy na czarnym tle oraz schody, których kolor i faktura sygnalizuje ich początek oraz koniec. W strefie parkingowej znajdują się stanowiska postojowe dla samochodów użytkowanych przez osoby z niepełnosprawnością, które mają szerokość 3,6 m i długość 5 m oraz dogodną lokalizację (są wyznaczone najbliżej głównego wejścia na trybuny), są dobrze oznakowane (oznaczenie poziome i pionowe). Zatoczka i chodnik mają antypoślizgowe i gładkie nawierzchnie, bez wysokich krawężników. Wszystkie te informacje stwarzają możliwość zgromadzenia informacji przez OzN i na ich podstawie podjęcie decyzji czy udział w aktywności na tym obiekcie będzie dla niej dostępny oraz z jakimi ewentualnie potencjalnymi trudnościami może się spotkać (brak informacji o dostępności, z poziomu poczucia bezpieczeństwa dla danej osoby należy rozpatrywać jako brak dostępności).

Audyt obejmował również kluby sportowe, które zrzeszają osoby z niepełnosprawnościami, były to min.:

WKS Śląsk Wrocław Blind Football,

WKS Śląsk Wrocław Amp Futbol Kolejowy,

Klub Wodny 1929 w Krakowie,

Centrum Sportu i Rekreacji Com-Com Zone Stowarzyszenia SIEMACHA w Krakowie.

Utytułowany WKS Śląsk Wrocław Blind Football łączy ludzi z pasją, zawodnicy uprawiają dyscyplinę sportową i paraolimpijską, która przeznaczona jest dla osób niewidomych i słabo widzących. Gra ta polega na rozgrywaniu meczów piłkarskich przez drużyny składające się z pięciu zawodników, z których każdy z nich jest zobowiązany do noszenia specjalnych gogli. Przeglądając stronę internetową Klubu trudno jest znaleźć informacje dotyczące naboru, treningów, co jest znaczącym

utrudnieniem dla osób zainteresowanych tego typu aktywnością fizyczną. Brakuje informacji o ewentualnych przeciwwskazaniach do uprawiania tego typu sportu, co w obszarze dostępności byłoby cenną informacją.

Zrzut ekranu ze strony <https://slaskwroclaw.pl/>

We Wrocławiu działa również Śląsk Wrocław Amp Futbol. To druga klubowa sekcja dedykowana osobom z niepełnosprawnościami. Władze Klubu nie ukrywają, że działania o charakterze społecznym są dla nich niezwykle istotne. W amp futbol mogą grać osoby po jednostronnej amputacji oraz z wadą wrodzoną nogi lub ręki. Na stronie internetowej Klubu również brakuje informacji o dostępności tej dziedziny sportu w zakresie wytycznych fizycznych, ale również i architektonicznych. Osoba przeglądająca klubową stronę bardziej zakłada, że owe dostosowania są skoro Klub prowadzi zajęcia sportowe dla OzN. Jest również informacja o możliwości kontaktu (podane są sposoby kontaktu) niemniej istotne byłoby umieszczenie informacji niezbędnych w tym zakresie, a ewentualne uszczegółowienie informacji mogłoby się odbyć drogą kontaktu bezpośredniego/ pośredniego. Czytając wypowiedzi osób zaangażowanych w działalność w/w klubu ma się przekonanie co do ich zaangażowania oraz wiary w podejmowane aktywności.

Z poziomu formalnego zapisy na istniejącej stronie internetowej wymagały by dopracowania.

Strona Główna Sekcja kajakowa O Klubie Histo

Narzędzia ułatwiające dostępność

- Zwiększ tekst
- Zmniejsz tekst
- Skala szarości
- Wysoki kontrast
- Negatyw
- Jasne tło
- Podkreślone linki
- Widoczna czcionka
- Reset

facebook

Tag: Spływy dla niepełnosprawnych

Spływy dla niepełnosprawnych

LIP 14

Spływy organizowane przez KKW 29 mają pełne zabezpieczenie w kadre instruktorska i ratowniczą. Spływy odbywają się na kajakach dwuosobowych gdzie, każdej osobie niepełnosprawnej zapewniamy doświadczonego kajakarza.

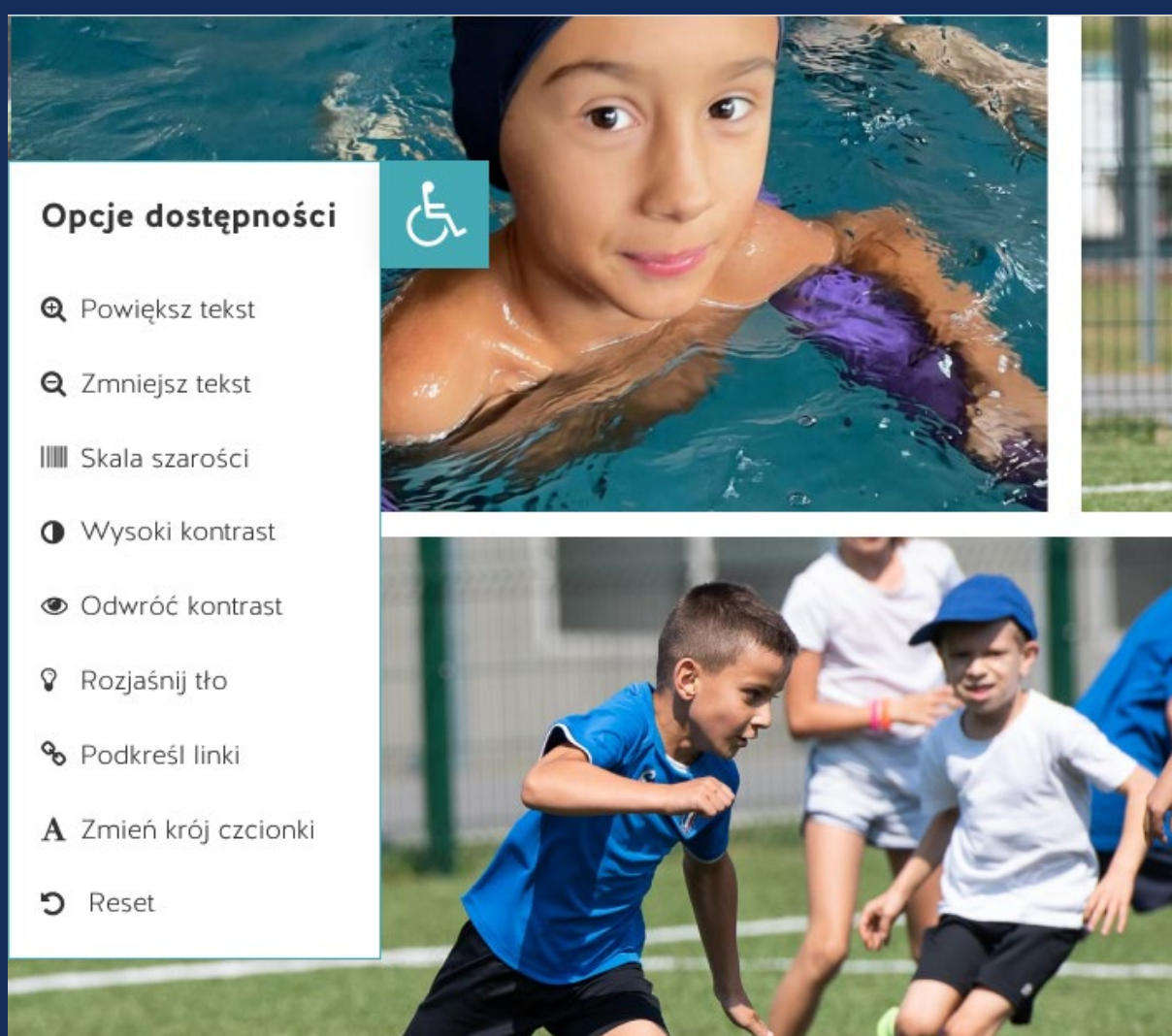
[CZYTAJ WIĘCEJ →](#)

Zrzut ekranu ze strony <https://www.kkw29.pl/>

KKW 29 „oferuje spływy kajakowe dla niepełnosprawnych. Spływy mają pełne zabezpieczenie w kadre instruktorska i ratowniczą. Odbywają się na kajakach dwuosobowych gdzie, każdej osobie niepełnosprawnej organizator zapewnia doświadczonego kajakarza” i to właściwie jedyna informacja dotycząca oferty dla OzN. W opisie aktywności znajduje się również informacja o prowadzeniu zajęć dla OzN, niemniej brakuje informacji do kogo są adresowane zajęcia, na jakich zasadach się odbywają, brakuje podstawowych informacji, z których osoba z niepełnosprawnością mogłaby się dowiedzieć czy w tym konkretnym klubie mogłaby trenować kajakarstwo. Z poziomu konstrukcji strony znajduje się natomiast informacja o zakresie dostępności strony dla osób z niepełnosprawnościami dotyczącymi wzroku.

Brakuje informacji do kogo są adresowane zajęcia, na jakich zasadach się odbywają, brakuje podstawowych informacji, z których osoba z niepełnosprawnością mogłaby się dowiedzieć czy w tym konkretnym klubie mogłaby trenować kajakarstwo.

W trakcie audytu pojawiła się również oferta Centrum Sportu i Rekreacji Com-Com Zone Stowarzyszenia SIEMACHA w Krakowie. Na rozbudowanej stronie internetowej znaleźć można jedynie zajęcia z nauki pływania dla osób z niepełnosprawnościami. Jak i na poprzednich stronach brak jest szczegółowych informacji dotyczących dostępności. Znajduje się natomiast informacja o zakresie dostępności strony dla osób z niepełnosprawnościami dotyczącymi wzroku.

Zrzut ekranu ze strony <https://siemacha.org.pl/>

Podsumowując nie można odmówić zaangażowania, kreatywności w udostępnianiu aktywności osobom z niepełnosprawnościami, niemniej bazując tylko i wyłącznie na informacjach zamieszczonych w zasobach stron internetowych zakres potencjalnych informacji jest znacząco ograniczony. Osoba z niepełnosprawnością próbując znaleźć informacje czy dana aktywność fizyczna jest dostępna przy jej ograniczeniach musi zaangażować znacząco więcej własnych zasobów, aby tę wiedzę pozyskać. Wymaga się od niej osobistego kontaktu (tj. telefonicznego, e-mailowego) aby mogła otrzymać podstawowe informacje.

